

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 9]

இல்லை. எந்த அளவிற்கு வரவேண்டுமென்பதுபற்றி அவர்களுக்கே தெரியும். ஏதோ, இன்றைக்குப் பார்த்து, நாளைக் காலையில் கொடுத்துவிட முடியுமா? வர வேண்டிய நேரத்தில் வரும், கண்டிப்பாக வரும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின்: தலைவர் அவர்களே, காலையில் சூரியன் உதித்து, மாலை மறைவதற்குள் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் வருவதற்கு காலநிர்ணயம் செய்ய முடியுமா? அதற்கு தற்சமயம் காலக் கெடு செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாரும் அவர்களை மீண்டும் உசப்பிவிட்டு, கிளர்ச்சி வேர்விடத் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த எதிர்க்கட்சி அவர்களை உசப்பிவிட்டார்கள் என்ற தகவலை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின்முன் வைப்பார்களா?

(பதில் இல்லை.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னாள் கேள்வி—“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 4/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

குடிநீர் தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/70) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதா.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நில வள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதாவை* அறிமுகம் செய்து, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என முன்மொழிகின்றேன்.

1970 மார்ச் 9] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருப்பதெல்லாம் நிலவள வங்கியின் தலைவர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்பது. சங்கம் என்றாலே 100 போகலா, 200 போகலா, ஆயிரம் போகலா உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகளோ, வேறு வங்கிகளோ பல முடிவுகளை எடுக்கும்போது ஒருவர் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டும். அப்படியிருப்பவர் அந்த வங்கியின் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்பது. வேறு எந்தப் பிரச்சினையும் எழவில்லை. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நிலவள வங்கி, அடைமான வங்கியின் பொறுப்புக்கள் எல்லாம் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துணைவிதிகளின்படி உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டுவதும், அந்தக் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகிப்பதும், அந்த வங்கியின் தலைவர்தான். நிர்வாகக் குழுவைக் கூட்டுவதும், தலைமை தாங்குவதும் வங்கியின் தலைவர்தான். வங்கியின் கணக்கை வைத்திருப்பதற்கும் பொறுப்பு தலைவர்தான். ஏதாவது தவறு நடந்து துண்டு விழுந்ததுவிட்டால் அதற்கு ஈடு செய்வது தலைவர்தான். கடன் வாங்குவதும், கடன் பத்திரம் எழுதி வாங்குவதும், கையெழுத்துப் போடுவதும் தலைவர்தான். கணக்குகளுக்கும் பொறுப்புக்கும் எல்லாவற்றுக்குமாக, தலைவரே பிரதிநிதியாக இருப்பதுதான் சாலச் சிறந்தது. ஏதாவது கணக்கில் குற்றங்கள் நிகழ்ந்து ஈடுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். பெரிய தவறு ஏற்பட்டால் வழக்குத் தொடருகிறோம். அப்படி வழக்கு தொடரப்படுவது தலைவர் மீதுதான். பெரிய குற்றம் ஏதாவது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, தண்டனை வழங்கப்பட்டால் அந்தத் தண்டனையை அனுபவிப்பதும் தலைவர்தான். ஒரு வங்கியும் மற்ற வங்கிகளும் கூடுகின்ற பொழுது புதிய தலைவர் பிரதிநிதியாக இருப்பது நடைமுறைக்கு சாத்தியமானதாகவும், நியாயமானதாகவும் இருக்கும். கூட்டுறவு துறையில் உள்ளவர்களும் இதை விரும்புகிறார்கள். ஜனவரி 1970-ல் நடந்த நில வள வங்கிகள் கூட்டத்தில் இந்தக் கருத்து ஒரு மனதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கருத்து ஏற்கனவே விதிகளில் இருந்தது தான். உயர்நீதி மன்றம் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கிறபோது இந்தக் கருத்து விதியில் இருந்தால் மட்டும் போதாது, சட்டத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்வதுதான் இந்த மசோதா. அதைத் தவிர வேறு பிரச்சினை எதுவும் இந்த மசோதாவில் இல்லை.

கூட்டுறவுத்துறை நிர்வாகத்தைப்பற்றி இன்னும் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் சொல்ல வேண்டி இருக்கலாம். அதற்கு என்று ஏப்ரல் 2-ஆம் தேதி அன்று ஒரு முழுநாள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை நமது சட்டசபை வரலாற்றில் ½ நாளுக்குமேல் ஒதுக்கியது கிடையாது.. இவ்வாண்டு ஒரு முழுநாளே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது உறுப்பினர்கள் பல்வேறுவிதமான கருத்துக்களை கூட்டுறவுத்துறை நிர்வாகம்பற்றிச் சொல்லலாம்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 மார்ச் 9]

இப்போது இந்த மசோதாவின் நோக்கம் ஒன்றே ஒன்றுதான். வங்கியின் தலைவரே பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்பது. இந்த நியாயமான கருத்தை ஆதரித்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, I move the following amendment :—

'That the Tamil Nadu Co-operative Land Development Bank (Amendment) Bill, 1970 be referred to a Select Committee of the House, consisting of.....Members (Names of members to be given later.)'

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I second the amendment.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு நிலவள வங்கி சம்பந்தமான மசோதா சென்ற முறை இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வந்தபோதே எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தோம். இதில் அவசரம் காட்ட வேண்டியதில்லை. அரசாங்கத்தின் பதட்ட நிலை காரணமாக ஒன்றைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல. அரசாங்கம் சந்தானம் குழு ஒன்றை இதுபற்றி விரிவாக ஆராய நியமித்திருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை இதற்காக செலவழிக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் முடிவைத் தெரிந்துகொண்டு இதைக் கொண்டு வரலாம் என்று குறிப்பிட்டோம்.

அமைச்சர் அவர்கள் சந்தானம் கமிட்டி என்ன என்ன கூறியிருக்கிறதோ அதற்குப் பொருத்தமாகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். நடவடிக்கைக் குறிப்பிலேயே அது இருக்கிறது. ஆனால் சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையை இப்போது பார்க்கிறபோது அவர்களது கருத்துக்கு மாறாகவே இப்போது பல மாறுதல்களுடன் மசோதா வருகிறது.

சந்தானம் கமிட்டியினர்—நிலவள வங்கிகளில் உள்ள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைப் படிப்படியாக எடுத்துவிட்டு வங்கியின் சிப்பந்திகளையே போடவேண்டும், வங்கிகள் தங்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நம்பியிருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அடுத்து தாலுக்காவுக்கு ஒரு வங்கி என்ற அந்த முறையையே பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல மத்திய நிலவள வங்கியைப் பொறுத்தவரை 22 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள், இதுவே போதும் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அரசாங்கத்தின் சார்பில் பின்னால் வந்திருக்கிற விதிகளைப் பார்க்கிறபோது எங்களுக்கு உண்மையில் ஆச்சரியமாக இருந்தது. இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அடிப்படையிலேயே இது கொண்டுவரப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். எதையும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவந்தால்

1970 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். வி. சித்தன்]

இப்படி அடிக்கடி நிதிமன்றம் நம்மைத் திருத்தும்படி சொல்வதற்கு இடமிருக்காது. இப்போதும் அவசரம் அவசரமாக மத்திய நிலவள வங்கியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதற்காக இது அவசரம் அவசரமாக்கக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதுதான் எங்கள் எண்ணம். காரணம் அண்மையில் ஒரே நாளில் 60 நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தினார்கள். அவற்றுக்கு அரசாங்கமே தலைவர்களை நியமித்தார்கள். ஒரு வங்கி என்றால் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கவேண்டும், ஷேர் காபிடல் எவ்வளவு வேண்டும் என்பது ஒன்றும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை, 60 வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள், ஒரே நாளில். அவர்கள் எல்லாம் வங்கி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. இன்றையதினம் இந்த மசோதாவின் மூலம் வங்கித் தலைவர்களை பிரதிநிதிகள் என்று ஆக்கி அதன்மூலம் மத்திய நிலவள வங்கியின் அதிகாரத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றவேண்டும் என்கிற நோக்கத்துடன் தான் இது அவசரமாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதை நான் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஒட்டி ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டு ஆர அமர யோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஏ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகச் சொன்னார்கள். தலைவருடைய பொறுப்புக்களை எல்லாம் பற்றி சொன்னார்கள். தலைவர் தான் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். அதை ஒப்புக் கொண்டாலும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நேரம் சரியானது அல்ல, அதனால் ஏற்படுகிற அபிப்பிராய பேதங்களையும் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அரசாங்கமே ஐம்பது, அறுபது வங்கிகளைத் திறந்திருக்கிறது. முறைப்படி உறுப்பினர்கள் ஜெனரல்பாடி கூட அவற்றில் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கமே நாமினேட் செய்திருக்கிறது. அப்படி நாமினேட் செய்த தலைவர்களையே இன்றைக்கு டெலிகேட்டுகள் என்று போட்டு மத்திய வங்கிக்கு அனுப்புவது சரியல்ல. முறைப்படி பொதுக்குழுவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களை பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டு மத்திய நிலவள வங்கியின் குழு அமைய வகை செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாத காரணத்தினால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய நிலவள வங்கியின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முயல்வதுபோன்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவேதான் நேரம் சரியானது அல்ல, எல்லா வங்கிகளுக்கும் தலைவர்கள் முறைப்படியான ஜெனரல்பாடியினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்பு இதுபோல செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[ஏ. ஏ. சுப்பராஜா]

[1970 மார்ச் 9]

கூட்டுறவுச் சட்டத்தைப்பற்றி நமக்கெல்லாம் தெரியும். அதில் எல்லா விதமான ஓட்டைகளும் சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. ஏதாவது வழக்கு வந்தால் கடைசியில் இண்டர்ப்ரிடேஷன் அடிப்படையில் ஜட்ஜ் தம்முடைய டிஸ்க்ரிஷனை உபயோகித்து தீர்ப்பளிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இன்றைக்கு உள்ள ஜனநாயக முறைப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களால், மத்திய வங்கி தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா அல்லது அரசாங்கத்தின் நாமினேஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா என்பதைப் பற்றிய பிரச்சனைகளை எதிர்க்கட்சிகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது புதிதாக ஐம்பதோ அறுபதோ ஆரம்பிக்க இருக்கிறீர்களே, அந்த வங்கிகளில் நாமினேட் செய்யப்பட்டிருக்கிற பிரஸிடெண்ட்ஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய மத்திய வங்கியாக இருக்கக்கூடாது. ஜெனரல் பாடி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற ஒன்றாக அமையவேண்டும் என்று நான் கொடுத்திருக்கிற சிறிய திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றினால் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கனகசபை : இந்த நில வள வங்கிக்காக வந்திருக்கிற சட்டம் முதலிலே செல்லுமா செல்லாதா என்பதே பெரிய பிரச்சனை. காரணம் என்னவென்றால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் சுயமாக அவரவர்களாகவே இயங்கவேண்டிய சங்கங்கள். இதற்குப் பிரதி நிதிகளை அதாவது மத்திய வங்கியானது அதற்கு வேண்டிய பிரதி நிதிகளை அந்தத் தலைவர்களே எடுக்கவேண்டுமா அல்லது மகாசபை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமா என்பதுதான். அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது ஜனநாயக முறைக்கு விரோதமானது. இது அசோஷியேஷன் ஆப் பர்சன்ஸ். இந்தமாதிரிச் சங்கங்களை நிறுவிக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் அரசியல் சட்டத்தின் மூலமாக நமக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதிலே எவ்வளவு தூரம் அரசாங்கம் தலையிடலாம் எவ்வளவுதூரம் தலையிடக்கூடாது என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் வருவதன் அவசியமென்ன? இந்தச் சட்டம் வந்தால் டிசம்பர் மாதத்திலே எலெக்ஷன் நடத்தியிருந்தால் இந்தச் சட்டம் பிரயோஜனப்படாது. தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார்கள். ஹைகோர்டிலே அந்த உத்திரவு ரத்தானவுடன் 28-ஆம் தேதிவரை தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கம் என்று ஏற்படும் பொழுது கடைசி அதாரடி மகாசபைதான். மற்றவர்களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. சில சங்கங்களிலிருந்து பார்த்தால் தங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் தலைவர்களும் டெலிகேட்டு ஆக வருகிறார்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நில வள வங்கி மகாசபைக்கும் அவர்கள் டெலிகேட்டா? அல்லது எலெக்ஷனுக்கு மட்டும் டெலிகேட்டா என்பது புரியவில்லை. நிர்வாகஸ்தர்களை

1970 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. கனகசபை]

நியமிப்பதற்குப் பரிபூரண உரிமை உண்டு. ஒரு சங்கத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகஸ்தர்கள் வேறு ஒரு மகாசபையை நீக்குவதற்கு உரிமை கொடுப்பது என்றால் அது முரணாக ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கும். ஆகவே, யோசனைசெய்து பார்க்கவேண்டும், அவசரமாகச் செய்யக்கூடாது. சங்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் தேர் காபிடல் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சிலர் சேர்ந்து ரிஜஸ்டர் செய்துகொண்டு பிறகு நிர்வாகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் அல்லது முதல் தடவை பங்குதாரர்களாக இருப்பவர்கள் முதல்முன்று ஆண்டுகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து நாமினேட் செய்யப்படுவதற்கும் வழக்கம் உண்டு. உப விதிகளைக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது அந்த ஏரியா அப் அப்பரேஷனிலே அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் பங்குதாரர்களாக இருக்கவேண்டும் இதற்கு சம்பந்தப்படாதவர்கள் எல்லாங்கூட நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. மத்திய நில வள வங்கியின் தேர்தல்கள் இப்படி அமைந்தால் அது கூட்டுறவுத் தத்துவத்திற்கே விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. உ. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உங்கள் திருத்தத்தை முன்மொழிந்து பேசும்பொழுது பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்பொழுது திருத்தத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறேன். இப்பொழுது ஜெனரலாகப் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசும் பொழுதே ஜெனரலாகவும் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நீங்கள் அவ்வளவு பண்ணினால் பேசிக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, I am afraid that this is a highly irrelevant Bill that need not have been brought before his House at all. Whenever the High Court gives a judgment, it has become the chronic practice of almost all Governments to get in touch with the Law Department and the concerned Department over which the High Court has given the judgment, to find out other loopholes by which the judgment of the High Court could be obviated, got over. The High Court has been ultimately reduced as a place where judgments are not respected ultimately, by getting over the loopholes and by bringing some other Bill which probably the Government thinks will not be struck down by High Court. Whether it is the Bill regarding nationalisation of banks or a Bill concerning these Land Mortgage Banks: this is what is being done. Whatever it is, this chronic practice has been followed in this State also by the present Ministry. Therefore it is I say it is highly irrelevant, objectionable and this Bill has been brought only to obvise the difficulty created by the judgment of

1970 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

the High Court. So this Bill is not at all necessary. That is my point. The most important point is the spirit with which this has been brought and the purpose for which it has been brought.

I have to say that this co-operative movement itself is a chronic patient for whom so many have given treatment and the latest person to give the treatment is our distinguished Minister for Co-operation. The patient's condition is becoming from bad to worse. Whether he is treated with oxygen, or intra-veinous injection there has been no improvement and the situation has become from bad to worse. You might have noticed, Mr. Deputy Speaker, that whenever questions on co-operation come (they do come during the fog end of question hour), we invariably put the questions after getting all the facts and figures. That indicates that the co-operative movement has become a serious patient. I am afraid that nothing good has been done for the patient, either by our distinguished Prime Minister or our Minister for Co-operation.

(Thiru N. S. V. Chithan in the Chair.)

Take the case of money being given to a Co-operative Bank. Suppose there is a bank 'X' in Coimbatore and it wants loan. Normally who should give the money? Another Co-operative Bank should give the money. There is such a rule or convention laid down by Reserve Bank. It has said that whenever Co-operative societies need some loan, whenever they need Vitamin 'M' (money), it should come from the Apex Bank viz. the Central Co-operative Bank. But what do we find now? We find that private banks are lending money. I can give proof in this House. Instead of the Government asking the Co-operative Bank to lend the money, Government had asked a private Bank to lend the money. This is something fantastic. I can't think of such a thing. Till recently private banks were being condemned. Now a private bank is asked to help; this is against the rule laid down by the Reserve Bank. That is why I say, the co-operative movement has failed. It has failed for two reasons. There is too much political interference. That is most important. Why should politics be imported into the co-operative movement? Let us keep politic out of this. Let us earmark some arenas for politics. Let medical profession, education and, co-operative movement be arenas where no politics should be imported at all. This is a movement which is open for everybody. Unfortunately where interference should not be done, political interference is done. If miscarriage of justice is pointed out, loopholes to obviate that are found out. Where they are to act, they do not act. I fully agree with my distinguished friend Mr. Kanakasabai, who is an experienced co-operator, that the movement has suffered due to political interference. There is the Central Land Mortgage Bank, which is the apex bank. There are 22 directors. Out of them only 2 must be nominated. The others must come by election. That is democracy. We talk of democracy. But has it happened? Out of the recent appointment, how many M.L.As. have been appointed and how many non-M.L.As. have been appointed? I have got the list with

1970 மார்ச் 9]

[DR. H. V. Hande]

me and I can give the names. The point is that this sort of importing politics is not good. When there is a political man sitting there, every officer is afraid. Suppose some M.L.A. or M.P. is there, others are afraid of him because he has get access to Ministers.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். எஸ். வீ. சித்தன்) : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை விடையில் முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பிரச்சினையை விட்டு வேறு எங்கோ போய்க்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

DR. H. V. HANDE : I am very happy our new Chairman is doing his job marvellously well, and I am proud of him.

May I get an assurance from the Hon. Minister that he will first of all divest the co-operative movement of all political contact, impact, infringement and influence? Secondly will he give us an assurance that, whenever we point out acts of omission and commission in the working of the Co-operative Department, he will give top priority to our requests or complaints and thus mitigate the evil?

Abiding by the instructions of the Chair, I am concluding my speech.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொருத்தவரையில் இரண்டு கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா முன்பு நடந்த சட்டமன்றத் தொடரில் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்போது, இந்த மசோதா ஏன் இவ்வளவு அவசர அவசரமாக, அள்ளித் தெளித்த கோலமாகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னோம். அதனுடைய விளைவுகள் என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கனகசபை அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பொதுவாக, சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு அதற்கு விதிகளை ஏற்படுத்துவது முறை. இங்கே புதிய முறை கையாளப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். விதிகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் சட்டத்தை மாற்றும் புதிய முறையைப் பார்க்கிறோம். சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. சென்ற முறை நிறைவேற்றிய மசோதாவில்

வேற்றிய மசோதாவில் The election of the members of the Board in respect of each district shall be held by the delegates. ” என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்திலே ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள புதிய விதிகளைப் பார்த்தோமானால் ‘டெலிகேட்’ என்பதற்கு The delegate of the Primary Land Development Bank shall be its president என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 9]

இந்தச் சட்டத்திலே எது சொல்லப்படவில்லையோ அது விதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் கூடச் செய்வார்களா? இதைப் பைத்தியக்காரத்தனம் என்று சொல்லவில்லையா? எப்படி இந்த விதியையும் சட்டத்தையும் இந்த மன்றம் செய்திருக்கிறது என்பதை நினைத்தால் பார்த்து அது செல்லாது என்று அடித்திருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே இல்லாத ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். குல்லாயைத் தைத்து வைத்துக் கொண்டு அதற்கேற்ற தலையைத் தேடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதாவின் உள்நோக்கத்தைப் பார்க்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் என்ன காரியத்திற்காக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. கூட்டுறவு உலகத்தில் கண்டிராத புதுமைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எழுப்புகிற விதிகளில் காணப்படுகின்றன. கம்பெனி சட்டத்தின்படி தான் பிராக்ஸி ஓட்டு உண்டு. கூட்டுறவு உலகத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை கிடையாது. கூட்டுறவு முறையில் யாராக இருந்தாலும் நேரடியாகச் சென்றுதான் ஓட்டு அளிக்க வேண்டும். ஐந்தாவது விதி, ஐந்தாவது பிரிவில்—
The election of the members shall by the majority of votes of the delegates or their authorised representatives present and voting.
என்று இருக்கிறது. இது என்ன காரணத்திற்காக? எங்கள் மாவட்டத்தில் பலரிடம் சென்று ஓட்டு இருப்பவர்களிடம் சென்று அதை வாங்கிக் கொண்டு வந்து ஒட்டளிக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருக்கலாம்; நாளைக்குக் காங்கிரசாக இருக்கலாம்; அடுத்து, சுதந்திராவாக இருக்கலாம்; அடுத்து கம்யூனிஸ்டாக இருக்கலாம். நாமே நிரந்தரமாக இருப்போம் என்று நினைத்துச் செய்கிறார்களா? அல்லது எந்தக் கட்சி வந்தாலும் நாம்தான் அமைச்சராக இருப்போம் என்று நினைத்து இப்படிப்பட்ட விதியைச் செய்கிறா? இது கூட்டுறவு வியக்கக்கூறாத நன்மையாக இருக்காது. நாம் விதிகளை ஏற்படுத்திவிட்டு நீதிமன்றக்கிற்குப் போனாலும் மதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். இது ஹேஸ்ட் லெனிஸ்சேஷன்—அவசர அவசரமாக பிழைகளுடன் கூட நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா என்று கூற வேண்டியவதை இருக்கிறேன்.

சிறு சிறு தவறுகள் சட்டத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நினைக்கும்போது மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது. இரண்டாவது பிரிவில் கடைசி இரண்டு வாக்கியங்களைப் படிக்கிறேன்—
for the words “existing members of”, the words “existing members of the Board of Directors of” shall be substituted.
மிகச் சாகாரணத் திருத்தந்தான். இந்த வார்த்தைகள் எப்போது விடுபட்டுப் போயின என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மன்றத்தை எவ்வளவு துச்சமாக மதித்து இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான்காவது பிரிவில்

1970 மார்ச் 9] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அந்தத்திருத்தம் எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது? நோக்கம் என்ன? விளைவுகள் என்ன? இதெல்லாம் இந்த மசோதாவில் விளக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் விளக்கப்படவில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த மன்றம் ஒன்றை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கட்சி சார்பு இன்றி எல்லாக் கட்சியினரும் பல வருஷ காலமாக கூட்டுறவுத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை கட்சி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால்தான் இன்று வரை கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. விழுப்புரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சண்முக உடையார் அவர்கள் பல ஆண்டு காலமாக கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றி வருகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே இருந்து வருகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு ராஜாராம் அவர்களுடைய தந்தையார் அவர்கள் இதிலே இருக்கிறார்கள்.

இன்றிகேட் காங்கிரசில் இருக்கக்கூடிய கனகசபை அவர்களும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அதுமாதிரி அவசரமாகச் செய்துதான் கோர்ட்டுக்குப் போய் அடிப்பட்டுப் போய் விட்டது. ஆக நல்லமுறையில் வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ள இந்த இயக்கத்தைப் பொறுத்த கட்டத்தை—கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுமானால் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கூட நன்மையாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லி இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி நல்லமுறையில் பரிசீலித்து அதற்குப் பிறகு இதை நிறைவேற்றலாம் என்று என் கருத்தை வலியுறுத்தி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கு பேசுகிறபோது இது பயித்தியக்காரத் தனம் என்று பேசியது அவர்களுக்கு அழகல்ல. அவருக்குப் பதில் சொல்ல எனக்கும் தெரியும், முடியும். ஆனால் இங்கே இந்த அவையில் “கண்ணியம்” என்று எழுதிப் போட்டிருப்பதால் தகாத சொற்களைப் பயன்படுத்தி நான் பதில் சொல்வதற்கு தயாராக இல்லை. (ஆரவாரம்.) ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன், அது நண்பர் ராமமூர்த்திக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். தலைவர்போய் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதற்கு பதிலாக இன்றொருவரை—அவருக்கு உடல் நலம் இல்லாமல் அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக போக முடியாமல் இருந்தால்—அனுப்புவது “ப்ராக்ஸி” என்று சொன்னார்கள். ப்ராக்ஸி என்ற சொல்லை நாம் எங்கும் பயன்படுத்த வில்லை. பாங்கின் தலைவர் சென்று அதன் பிரதி நிதியாகப் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்போது, பாங்கின் நலனைப் பாதுகாக்க அவர் இல்லை என்று சொன்னால் அது தவறு என்று கருதுகிறோம்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 மார்ச் 9]

Dr. Hande—he is not here now—has raised the point that I have not respected the decision of the High Court. I may as well inform him that I deeply respect the decision made by the High Court and it is out of that deep respect that I brought forward this amending Bill. It is not as though I am doing anything contrary to the decision of the High Court. The High Court has pointed out certain loopholes in the existing law. If he is in my position, what he will do? Will he allow the loophole to remain in the law as it is or will he try to plug it? As pointed out by the High Court, I am, in my humble way, trying to plug the loophole by accepting the views expressed by the High Court.

பின்னர் திரு. கனகசபை அவர்கள் சட்டம் செல்லுமா செல்லாதா என்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். போதுமான அளவிற்கு ஹைகோர்ட்டால் பலவிதமான நல்ல தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விதிகளில் இடம் பெறக் கூடாது, அப்படி இடம் பெறவேண்டுமென்றால் அசல் சட்டத்தில் இடம் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லவில்லை. மன்னிக்க வேண்டும். முன்னால் இருந்த நிலைமையையும் இப்போதுள்ள நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது—1967 என்று எப்போதும் சொல்கிறீர்களே என்று ராமமூர்த்திக்கு கோபம் வரப்போகிறது—முன்பெல்லாம் பயன் அடைகிறவர்கள் வீடு, நிலம், வாசல் இவை வைத்திருப்பவர்கள்தான். ஆனால் இப்போது நிலைமை அப்படியல்ல. விதிகளை நாம் இப்போது திருத்தியிருக்கிறோம். நிலம் இல்லாமல் விவசாயிகளாக இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்குக்கூட இந்த நில வள வங்கி பயன்பட வேண்டும் என்பதாகத் திருத்தியிருக்கிறோம். (ஆரவாரம்.)

திரு. ரா. கனகசபை : ஏரியா ஆஃப் ஆப்பரேஷன் பற்றித்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : திரு. சித்தன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. சுப்பராஜா அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், ஜனநாயகமுறைப்படி தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று. ஒரு தவறான கருத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக உண்டாக்கப்பட்டுள்ள நில வள வங்கிகளில், தலைவர்கள் எல்லாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தில் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லாதீர்கள். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். நான் ஏன் தவறாகச் சொல்ல வேண்டும்? இதனால் நான் என்ன பயன் அடைய முடியும் என்று கேட்கிறேன். நான் சொல்வதை நம்ப வேண்டும். தலைவர்களை ஏற்கனவே இருந்த உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தவறாக ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. எங்கள் விருப்பப்படி நாங்கள் நியமித்து விட்டோம் என்று திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லும்போது நான் மூன்று முறை அதை மறுத்தேன். அப்படி நாங்கள் இன்னும் யாரையும் நியமிக்கவில்லை. ஒரு பாங்கு அல்லது சொசைட்டி அல்லது ஒரு சங்கம் தொடங்குவதாக இருந்தால், முதலில் யார் தலைவர், யார் யார் நிர்வாகக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் என்று அதைத் தொடங்குபவர்கள்,

1970 மார்ச் 9] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

20 அல்லது 40 அல்லது 50 பேர் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். அது மூன்று மாதங்களுக்குச் செல்லும். பிறகு அரசு நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமிக்கும்போது ஜனநாயக முறை நிச்சயமாக மனதில் கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியை நான் சொன்னால் போதுமா? அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்படித்தான் செய்வோம்.

திரு. கே. வினாயகம்: உங்கள் கட்சிக்காரர்களை நாமினேட் செய்திருப்பதாக சொல்கிறார்களே . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நாமினேஷன் என்று இந்த அரசு யாரையும் நாமினேட் செய்யவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம்: ப்ரமோட்டர்ஸ்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ப்ரமோட்டர்ஸையும் நியமிக்கவில்லை. அப்படி நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் போது அது உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கும் என்று என்னைப் பற்றிச் சொல்வது எனக்கு வருத்தமாயிருக்கிறது. தவறாகச் சொல்லி நான் என்ன பயனை அடைந்துவிட முடியும்? யாரையும் நியமிக்கவில்லை. இதுவரையில் என்று சொல்கிறேன். சட்டத்தில் நியமிக்கப்பட வேண்டிய காலம் மூன்று மாதங்களுக்குள் என்று இருக்கும்போது, அப்படி நியமிக்கும் தருவாய் வரும்போது, ஜனநாயக முறையில் ஏற்கனவே உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு, யார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படும். ஜனநாயக முறையைப் பற்றி என்னிடம் அதிகம் சொல்ல வேண்டாம். உங்களுக்கு ஜனநாயக முறையில் இருக்கிற நம்பிக்கையைவிட எனக்கும் நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் அதிக நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இப்போதுள்ள திருத்தம் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதாகும். சட்டத்தில் ஒரு சிறிய மாறுதலைச் செய்ய பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பியது இல்லை. அப்படி இதுவரையில் நடைபெறாத காரியத்தை ஏன் செய்யச் சொல்கிறீர்கள்? பாங்குத் தலைவர்தான் பொறுப்புள்ளவர். அவர்கள்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டியவர். கடன் வாங்குவதும், கொடுப்பதும் அவர்தான். கணக்கில் தவறு ஏற்படுமானால் அதை ஈடு செய்கிறவரும் அவர்தான். பெரும் தவறு ஏற்படுமானால் கூண்டில் ஏறி சிறைக்குச் செல்பவரும் அவர்தான். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் பாங்குப் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன், அதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். அதை ஏன் மறுக்க வேண்டும்? வங்கியில் எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு வாங்கியிருக்கிறது, எவ்வளவு நிலுவை இருக்கிறது என்று இவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத ஒருவரைக் கொண்டுவருவது என்பது சரியல்ல. அந்தச் சங்கத்தை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டு உழைத்து, ரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தி உழைத்த தலைவருக்கு இவ்வளவாவது மரியாதை கொடுக்கக் கூடாதா? இதுவரை இம்

[மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1970 மார்ச் 9]

மாதிரி சின்ன மாறுதலுக்காக செலக்ட். கமிட்டிக்கு எந்த மசோதா வையும் அனுப்பியதில்லை. ஆகவே இதையும் அனுப்ப வேண்டிய தில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அமைச்சர் அவர்களின் பதிலில், சட்டத் தில் இப்போது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் பணம் தர ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் விசாரித்த அளவில், நான் தெரிந்துகொண்ட அளவில், நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் பயிரிடுகிற குத்தகை நிலத்தை வளப்படுத்த கடன் பெறலாம் என்றால் அந்த நிலச் சொந்தக்காரரும் அந்த ஃபாரத்தில் கையெழுத்து இடவேண்டும் என அப்படி விதி இருப்பதாகத்தான் நிலவள வங்கியிலிருந்து எனக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொல்லியுள்ள பதில் தவறு அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியுள்ள கூற்று சரியா என்பதை விளக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் சொல்லியதை உறுப்பினர் அவர்கள் சற்றுக் கவனமாகக் கேட்டிருந்திருப்பார்களேயானால் இந்தச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்காது. திரு. கனகசபை சொல்வது என்னவென்றால், இந்த வங்கிகளில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் நிலத்திற்கு உரியவராக இருக்க வேண்டும், நிலம் அந்தப் பகுதியில் இருக்க வேண்டும் என்பது. நான் மீண்டும் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். காலம் மாறிவிட்டது. இப்போது, நிலம் உடையவர்கள் இல்லையென்று சொன்னாலும், நிலத்தைப் பயிர்செய்தால் போதும். அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் சொல்வது வேறு. கடன் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். ஏழை, எளிய விவசாயிகள் ஏன் உறுப்பினர்களாக இருக்கக் கூடாது? அதனால்தான் பயிர் செய்தால் போதும் என்று துணை விதிகளைத் திருத்தியிருக்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

1970 மார்ச் 9]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு-3 இந்த மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும் ”.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment :—

‘ In clause 3, omit sub-clause (i) ’.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஏறக்குறைய இந்த விவாதம் முழுவதுமே அந்தவிதமாகச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும் நான் கூறி முடித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த டெலிகேட்ஸ் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக தலைவர்கள் அல்லது பிரசிடெண்ட்ஸ் என்ற வார்த்தையைப் போட வேண்டுமென்பது. அதில் நியாயமிருக்கிறது. ஒரு வங்கி முன்னேற வியர்வையைச் சிந்தி உழைப்பவர், ஏன் அவர்தான் டெலிகேட்டாக இருக்கக் கூடாது என்ற வாதத்தை மிகவும் அழகாக அமைச்சர்கள் வைத்தார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். பாயின்ட்ஸை மாத்திரம் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தத் தலைவராக வருபவர்கள் அந்த வங்கியை ஆபரேஷன் செய்யக் கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தகுதியைப் பொறுத்து வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லையென்று சொன்னாலும், பயிரிட டால் போதும் என்று சொன்னார்கள். இன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்தப் பயத்திற்கு இடமில்லை. விவசாயம் செய்யாமல் அந்தப் பகுதியையே சாராமல், ஒரு தாலுக்காவிலிருந்து இன்னொரு தாலுக்காவிற்கு வந்திருக்கும் நிலைமையிலிருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்து செய்தார்களோ, அல்லது தெரியாமல் செய்தார்களோ, நிச்சயமாகத் தெரியாமல்தான் செய்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டால் எழுதிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், அதுபற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பிரசிடெண்டுகளைப் பொறுத்தவரையிலும் வாதம் சரியாகயிருந்தாலும், நியாயமில்லை. அந்த அசோசியேஷன் ஆஃப் பர்சன்ஸ் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய மகாசபை. அவர்களினுடைய உரிமைகளை நாம் எந்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 9]

விதத்திலும், எப்படிப்பட்ட நியாயமாக இருந்தாலும், ஒருவருடைய உரிமையிலே குறுக்கிடுவது தவறு. அந்த உரிமையைக் காக்கப் பாடுபட வேண்டும். அந்த உரிமைகள் காக்கப்பட்டால்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர முடியும். நமக்குப்பிடித்த விதிகளை வைத்துக்கொண்டு, நம் மனத்தில் தோன்றிய நியாயத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே சட்டத்தைத் திருத்தி, கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் ஆணிவேரை அசைத்தால், கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டிலே நசித்துவிடும். அதுமட்டுமல்ல, நாட்டுமக்களின் நம்பிக்கையும் வீணாகிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். என்னுடைய திருத்தம் மிகமிக அவசியமானது, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது நல்லது, மீண்டும் மீண்டும் இதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இதிலே அக்கறையுள்ளவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் அளவிலே வைத்துவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, “எங்களை, நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விடச் செய்யாதீர்கள்” என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. அப்படி வினா நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல அவர்கள் வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் துணை செய்ய மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

சட்டம் வேறு, நியாயம் வேறு என்று பேசுகிறார்கள். வரலாற்றின் அடிப்படையிலே சட்டமும், நியாயமும் ஒவ்வொரு சமயம் பிரிந்து விடுவது உண்டு. ஆனால் அவ்வப்பொழுது சட்ட மன்றத்திலே இருப்பவர்கள், நாடாளுமன்றத்திலே இருப்பவர்கள், நியாயமான நிலைமைகளை உருவாக்குவது அவர்களின் கடமை.

ஒரு வங்கியின் தலைவர் பிரதிநிதியாக இருப்பது நியாயம் என்று ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டன என்று பேசுவது ஒவ்வாத காரியம். தலைவராக வருபவர்கள், தேர்தெடுக்கப்பட்டு, பொதுக்குழு உறுப்பினர்களாலும், எல்லா உறுப்பினர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இரண்டு முறை வடிக் கட்டித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்தான் பிரசிடெண்ட், அவர்தான் அந்த வங்கியைப்பற்றி நன்றாக அறிந்தவர். அந்த வங்கியின் வரலாற்றைப் பற்றியும், அது எப்படி செயல்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், தெரிந்திருப்பவர் அவர்தான்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 3, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, பிரிவு 4 . . .

1970 மார்ச் 9]

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I have got another amendment to clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : All the amendments to a particular clause should be moved together and how can the hon. Member move an amendment separately now?

THIRU K. RAMAMOORTHY : That is a separate amendment to clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should have moved it along with the other amendment. I am under the impression that he has moved both the amendments together and I have put them to the vote of the House. Now clause 3 is passed and how can I go back?

நான் உங்களுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தை வாக்கெடுப்பிற்கு விட்டு, அது நிறைவேறாமல், பிறகு அரசினர் மசோதாவில் பிரிவு 3 மசோதாவின் அங்கமாக ஆக வேண்டுமென்று ஒட்டுக்குவிட்டு, அது நிறைவேறிய பிறகு 3-வது பிரிவை மீண்டும் எப்படி மாற்ற முடியும்?

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, for every amendment, the Hon. Speaker will call upon the hon. Member who has given notice of it to move it.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have called upon the hon. Member to move his amendments.

THIRU K. RAMAMOORTHY : I have moved only one amendment. I have got another amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should have moved both the amendments together to clause 3. Now he cannot move the other amendment.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்கள் நின்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் டொழுது, உறுப்பினர் அமர வேண்டும். அது பலநாள் பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. இருந்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் இப்படி நின்று கொண்டே இப்படிச் செய்வது மன்றத்தின் மரபைக் காப்பதா குமா?

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I want to move the other amendment to clause 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கிளரை முடிந்துவிட்டேன். அதை நிறைவேற்றியாகிவிட்டது. மூன்றாவது பிரிவு மசோதாவின் அங்கமாக இருக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு நீங்கள் அதற்கு எப்படி அமெண்ட்மெண்ட் கொடுக்க முடியும்?

The hon. Member is an advocate and he must have known the rules of the Assembly.

[1970 மார்ச் 9]

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I am sorry to say that this is not the way the Chair should treat an hon. Member. Of course, I am an advocate

MR. DEPUTY SPEAKER : I am afraid I have to tell you that as a lawyer the hon. Member should have known the Assembly Rules.

THIRU K. RAMAMOORTHY : As a lawyer I have been following the rules. But the Chair is not following the rules at present.

MR. DEPUTY SPEAKER : Clause 3 is already passed and I am going to put clause 4 to the vote of the House.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Before that, I want to move the other amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member please sit down.

திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் உட்காருங்கள். நீங்கள் ஒரு திருத்தத்தை மன்றத்திலே எழுப்பி அந்தத் திருத்தம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டு, பிறகு பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேறிய பிறகு அந்தப் பிரிவின்கு திருத்தம் இருக்கிறது என்றால் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்?

THIRU K. VINAYAKAM : There are set of rules. The relative amendment has been called for and voted down and you have passed on to the next amendment. Is that clear ?

MR. DEPUTY SPEAKER : Yes.

THIRU K. VINAYAKAM : Then, the hon. Member has no right to move any amendment. But you have to remember, Sir, that he is under the impression that he has not been called upon to speak at the relevant time. We go clause by clause. After second clause was over, 3rd clause was called. At that time, the hon. Member was not called to move his amendment on that clause. That is his grievance. You seem to feel that it (clause) has been voted upon and you had passed on to the next clause viz., Clause 4. When we are in Clause 4, we cannot go back. That we also understand. But the hon. Member's contention is that he was not given an opportunity to move his amendment. Let that be clear. We are all lawyers and we are not making much of the affair. Consideration could have been given to his amendment. If order is to be maintained, we will sit down.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவின்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவின்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1970 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதாவினை சட்டமாக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே இது சட்டமாக்கப் படுவதற்கு முன்பாக என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு வழிகளில் பல்வேறு முறைகளில் இது அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றப்படுகிறது என்ற கருத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், கொண்டு வந்திருக்கிற முறை, இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற எந்தெந்த வார்த்தைகள் திருத்தங்களாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த வார்த்தைகளெல்லாம் மிகச் சுலபமாக தவிர்த்திருக்கக் கூடியவை என்பதை நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய மற்ற பிரிவுகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், டெலிகேட் என்பதற்குப் பதிலாக தலைவர் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஒரு திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரைமரி கோவாபரேடிவ் லாண்டு டெவலப்மெண்டு பாங்குகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதனுடைய அடிப்படை உரிமையை இந்தச் சட்டம் பறிப்பதாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி பலர் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு முக்கியமான கருத்தை அமெரிக்க சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கிறது.

“These associations are to be protected not only against heavy handed frontal attack but also from being stifled by more subtle governmental interference.”

இவைகளெல்லாம் நடைபெறும் என்று தெரிந்து இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நடைபெறும் என்று தெரிந்து தானே என்னவோ, இதற்கு வழிகாட்டுகிற அமெரிக்க சுப்ரீம் கோர்ட்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட்டும் ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. 1963-ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட அந்தத் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒன்றை மட்டும் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். “Any rule must be in the interest of public order and must amount to reasonable restriction.”

ஆனால் இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திற்கு முன்னால் வைக்கப் பட்டிருக்கிற திருத்தங்கள் இந்த வாதங்கள் எதற்குமே ஒவ்வாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்த சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பில் இன்னொன்றும் அடிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 மார்ச் 9]

"A restriction can be said to be in the interests of public order only if the connection between the restriction and the public order is proximate and direct. Indirect or far-fetched or unreal connection between the restriction and public order would not fall within the purview of the expression 'in the interest of public order'."

இன்றையதினம் தலைவர்தான் டெலிகட்டாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது எவ்வளவு பொறுத்தமற்றது என்பது இந்த சப்ரீம் கோர்ட்டு கொடுத்திருக்கிற தீர்ப்பிலிருந்து மிகத் தெளிவாக தெரிகிறது.

அது மட்டுமல்ல. இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களுடைய மகாசபை, ஜெனரல் பாடிக்கு தனித்தனியாக பல அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், டெலிகேட்டை தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் குறிப்பாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெலிகேட், தலைவர் இருவரும் ஒன்றாக இருப்பதினால் என்ன கெட்டுப்போய்விட்டது என்று பதில் சொல்லப்படுகிறது. நான் ஒன்றைத் தெரிவாக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் அங்கே இருப்பவர்கள் அதற்காக உழைக்கிற முறையில் தான் அந்தக் கூட்டுறவு முறை வளர்கிறது. தலைவர் பல நேரங்களில் வெளியூருக்குச் செல்ல முடியாத வராக இருக்கலாம், அதற்கு நேரம் இல்லாதவராக இருக்கலாம். அந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் சம்பந்தமாக, அந்த இயக்கத்தின் வேலைகளை தலைவராக இருப்பவர் சரிவர கவனித்து வந்தாலும் கூட, அடிக்கடி வெளியூருக்குச் செல்வது, வோட்டு அளிப்பதற்கு வெளியூருக்குச் செல்வதற்கு முடியாத தலைவராக இருக்கலாம்.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இன்றையதினம் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, டெலிகேட்டுக்குப் பதிலாக பிரசிடெண்டு நியமிக்கப்படலாம் என்று சொல்லி, அந்தத் திருத்தங்கள் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. திருத்தங்கள் நிறைவேறிய பிறகு, நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைப் பற்றி இப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் விவரம் நடைபெறுவது முறைதான். நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை, பிறகு எதிர்த்துப் பேசுவது முறைதான். . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேர்டு ரீடிங் என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ? எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம், சட்ட மன்றத்தில் பேசலாம், வெளியேயும் பேசலாம், ஊரிலெல்லாம் கூடப் பேசலாம்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம்; சட்டமன்றத்தில் வேண்டுமானாலும் பேசலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று சொல்கிறார்களே. . . .

1970 மார்ச் 9]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்படி அங்கத்தினர் என்மீது குற்றச்சாட்டு சாட்டலாமா? அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இவர் பொறுப்பு இல்லாமல் இப்படி சட்டமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப்பற்றிச் சொல்லலாமா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : டெலிகேட் தனியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே, தலைவருக்கு ஒத்தாசையாக. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஷார்ட்டாகப் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவருக்கு ஒத்தாசையாகவோ அல்லது சில சந்தர்ப்பங்களில் வேலைகளைப் பதீர்ந்து கொள்வதற்கு அந்தச் சங்கம் இருவரை வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒருவர் டெலிகேட்டாக இருக்க வேண்டும், இன்னொருவர் பிரசிடெண்டாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினால், அந்த எண்ணத்தில் குறுக்கிடுவது கூட்டுறவு நோக்கத்திற்கே பாதகமாக அமையும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல கடைசியாக இன்னொன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

“The election of a person as a Member of the Board shall not be called in question on the ground of the existence of any vacancy for whatever reason among the Presidents of the primary development banks.”

எவ்வளவு சர்வாதிகாரத் தன்மையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்ன காரணத்திற்காக வேண்டுமானாலும் என்று சொல்லும்பொழுது, அதன் உட்பொருள் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிற குறை பல கூட்டுறவு விதிகளுக்கு புறம்பாக தலைவராகவும், டைரக்டராகவும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வர்களை நீக்கவேண்டுமென்றால், கோர்ட்டுக்குத் தான் போயாக வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போய் அவரை நீக்கிவிடுகிற நிலைமை ஏற்படுமேயானால், அந்த பாங்கு தன்னுடைய தலைவரை புதியதாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முன்னாலே ஒரு தேர்தலை நடத்தி முடிப்பது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு நாம் அளிக்கின்ற மரியாதை ஆகாது, நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்வதற்கு இது உதவாது என்று சொல்லி, இந்த மசோதா கைவிடப்பட வேண்டும் என்று கட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நோக்கில் கூட அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து, அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து திரும்பப்பெற்று, நல்ல முறையில் சாவகாசமாக பரிசீலனை செய்து, புதியகோர் மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 மார்ச் 9]

ப.க.
1-30

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கொடுத்த அந்தத் திருத்தம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதன் உட்கருத்தை நன்றாகச் சொல்லி விட்டார்கள். "For whatever reasons" என்பதை அந்தப் பகுதியில் ஏன் போட்டிருக்கிறது என்ற விளக்கம் கேட்டார்கள். அடிநாதங்கியில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இருக்கிறார். பிரசிடென்ட் கிடையாது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஓட்டுப் போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களா? பிரசிடென்ட் இல்லாமல் இருக்கும் போது, ஸ்பெஷல் ஆபீசர், அரசாங்க அதிகாரி, ஓட்டுப் போடாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் "for whatever reason" என்று போட்டிருக்கிறோம். அதை எடுத்த விட்டால் என்ன ஆகும்? ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஓட்டுப் போடுகிற நிலை ஏற்படும். அப்படி அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் ஓட்டுப் போடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் "For whatever reason" என்று போட்டிருக்கிறது. "Due to the failure of the general body to elect a president" என்று மாத்திரம் போட்டால், ஸ்பெஷல் ஆபீசருக்கும் ஓட்டுரிமை உண்டாகும்.

கடைசியாக கோர்ட்டுக்குப் போய், கோர்ட்டுக்குப் போய் என்று இப்படி அசெம்பிளியில் சொல்வதைப் பார்த்தால் எடுத்ததற்கெல்லாம் மீண்டும், மீண்டும் கோர்ட்டுக்குப் போவோம் என்றால், அது என்னை அச்சுறுத்துவதாக இருக்கிறது. சற்று பயமாக இருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், மாண்புமிகு அமைச்சர் அச்சுறுத்துவதாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே இது கோர்ட்டுக்குப் போய் அடிபட்டுப் போய்விட்டது. மீண்டும், மீண்டும் இதையே செய்வதால், நாங்களும் அதற்குத் துணைபோக வண்டாம் என்றுதான் சொல்லுகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அதற்காகத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் அளவிற்கு இல்லாமல், விவரமாகக் கவனித்துச் செய்திருக்கிறோம். ஒன்றைத் தவிர மற்றதை யெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று கோர்ட்டே சொல்லி இருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போவோம் என்று வீணாக, அனாவசியமாக, சட்ட சபையில் வழக்கறிஞர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு அதை நம்பி யாராவது ஏமாறக்கூடும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

கூட்டுறவின் நோக்கம் பழுது படுகிறது என்றார்கள். நோக்கம், இப்பொழுது உள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள், சங்கங்கள் எல்லாம் ஒரு சிலநூடைய கையில் சிக்கிக்கொண்டு தவிப்பது, நீடிக்க வேண்டும் என்பதா? நிச்சயமாக, அந்த நிலை மாற வேண்டும் என்பது கூட்டுறவு அமைச்சர்களெல்லாம் கூடி, மத்திய கூட்டுறவு அமைச்சரும்—அப்பொழுது இருந்த கூட்டுறவு அமைச்சர், அவர்கள் இவர்

1970 மார்ச் 9]

களுக்கு வேண்டியவரோ, வேண்டாதவரோ--அவர்களும் கூடி சேர்ந்து எடுத்த முடிவு. இப்பொழுது ஆதிக்கம் செய்து கொண்டு இருப்பவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக தொடர்ந்து இருந்துக் கொண்டிருப்பதை, நீக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சிறந்த நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இப்பொழுது இருப்பவர்களே இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அது கூட்டுறவு அமைச்சர்களின்--மத்திய அமைச்சரையும் சேர்த்து--நோக்கம் அல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பயமுறுத்துகிறார்கள் என்றார்கள். அவர்களைக் கண்டால் கோர்ட்டே பயப்படும். ஒரு சிலர் கையில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அந்தச் சிலர் இவர்கள் கையில் சிக்க வேண்டாம். ஒருவர் கையில் இருப்பதை மாற்றி, வேறொருவர் கையில் வரவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம் என்பதை மறுக்க முடியாது. இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர் கையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிப்போட்டு, அது எங்கள் கையில் வர வேண்டும் என்று அட்ஜஸ்ட் பண்ணி, சட்டத்தைத் தயாரித்து, தங்கள் விருப்பப்படியே செய்திருப்பதைச் சொல்லுகிறோம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக கூட்டுறவு வங்கி ஆகாமல், மக்கள் கூட்டுறவு வங்கி ஆகவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்பொழுது, காங்கிரஸ்காரர்கள் கையில் இருக்கிறது என்று இப்பொழுது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சேவை செய்கிறவர்கள் கையில் இருக்கிறது; உங்கள் கண்ணுக்கு அப்படித் தோன்றுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி--

“1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றது, நாளைக் காலை 9 மணி யளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.